

Vlaams
Parlement

vergadering **C47 – CUL5**

zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 28 oktober 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Johan Deckmyn tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het schrappen van de Vlaamse Leeuw uit het logo van de Wielerbond Vlaanderen - 203 (2010-2011)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over Sportend Vlaanderen - 249 (2010-2011)	5
Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over extra clublidgelden voor niet-meehelpende ouders - 266 (2010-2011)	7

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Vraag om uitleg van de heer Johan Deckmyn tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het schrappen van de Vlaamse Leeuw uit het logo van de Wielerbond Vlaanderen - 203 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, minister, het onderwerp van mijn vraag lijkt op het eerste gezicht misschien een detail, maar ik vernam dat de Wielerbond Vlaanderen in opdracht van de Vlaamse overheid de Vlaamse Leeuw uit zijn logo moet verwijderen.

Deze Vlaamse Leeuw stond al sinds 2002 in het logo van de Wielerbond Vlaanderen. Bij de Wielerbond Vlaanderen reageerden ze verbijsterd, maar blijkbaar hebben ze moeten toegeven aan de dwingende vraag van de Vlaamse overheid. De voorzitter van de Wielerbond, Jean Brebels, was nogal ontstemd en reageerde als volgt: “Dat is jammer. We zijn de Wielerbond Vlaanderen, de officiële bond die ook met internationale organisaties werkt. Die leeuw maakte direct duidelijk wie we waren. Net zoals een tricolore in een logo van een Belgische bond.”

De Vlaamse overheid voert als argumentatie aan dat de leeuw in het logo gedeponereerd is en enkel door de Vlaamse overheid mag worden gebruikt. De vraag stelt zich dan toch waarom die Vlaamse overheid nu pas reageert – dit punt frappeert me het meest – want het logo wordt al sinds 2002 gebruikt. Nu plots moet het logo verdwijnen. Blijkbaar vraagt men nu aan de Wielerbond Vlaanderen om er een andere leeuw op te zetten, maar dat was volgens de voorzitter van de Vlaamse wielerbond niet zo gemakkelijk.

Het initiatief van de Vlaamse overheid heeft nu als rechtstreeks gevolg dat de Wielerbond Vlaanderen in het buitenland minder herkenbaar zal zijn als Vlaamse sportbond. Dat was trouwens ook de onmiddellijke aanleiding voor deze vraag.

Ik was blij met bepaalde passages uit uw beleidsnota, maar nu stel ik vast dat deze beslissing in schril contrast staat met die engagementen uit uw beleidsnota Sport 2009-2014. In het hoofdstuk 8 punt 2 daarvan staat: “Versterken van de zichtbaarheid van Vlaanderen en het Vlaamse sportbeleid in het buitenland”. In dat hoofdstuk stelt u verder: “Om de herkenning en de visibiliteit van Vlaanderen in het buitenland te verhogen zullen atleten die direct of indirect op de loonrol staan van de Vlaamse Gemeenschap een voldoende return op gebied van visibiliteit voor Vlaanderen moeten garanderen. Het logo Topsport Vlaanderen zal steeds zichtbaar en consequent moeten gedragen worden.” Een van uw Vlaamse beleidsacties is dan ook het “maximaliseren van de visibiliteit van de bestaande Vlaamse logo’s”.

Het resultaat van het initiatief van de Vlaamse overheid is dus dat de Vlaamse wielerbond ondertussen een nieuw logo zonder Vlaamse Leeuw heeft. Dat is volgens hen ook mooi. Ik heb het eens bekeken en het is inderdaad geen lelijk logo, maar uiteraard is het minder Vlaams.

Minister, werd er over dit initiatief vooraf overleg gepleegd met de Wielerbond Vlaanderen? Zo ja, wat waren hiervan de resultaten? Zo neen, waarom niet?

Waarom moest de Vlaamse overheid zo nodig na 8 jaar het initiatief nemen om de Wielerbond Vlaanderen te verplichten de Vlaamse Leeuw uit hun logo te verwijderen?

Welke inspanningen werden er door u als Vlaams minister van Sport ondernomen om in navolging van uw engagement en beleidsdoelstellingen de Vlaamse wielerbond ervan te overtuigen om toch een Vlaamse leeuw in hun logo te houden?

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, collega’s, het is natuurlijk aan de minister om te antwoorden, maar ik voel me toch een beetje geroepen om het woord te nemen. In het

verleden heb ik, misschien tot vervelens toe, over de visibiliteit en verantwoordelijkheid dienaangaande gesproken en werden hier ook moties en resoluties in die optiek goedgekeurd.

Het is misschien een cliché, maar zeg niet zomaar leeuw tegen een leeuw, want er zijn verschillende leeuwen. De discussie gaat hier over het soort leeuw dat men hanteert in het logo. Ik weet ook niet in hoeverre de minister van Sport daar verantwoordelijkheid in heeft, het gaat immers om richtlijnen die al langer bestaan. De heraldische leeuw mag vrij door iedereen worden gebruikt, maar de Vlaamse overheid heeft zich een logo aangemeten en daarbij is de visibiliteit niet onbelangrijk, want dan weten de mensen bij het zien van die leeuw op publicaties of eender waar, dat het om iets van de Vlaamse overheid gaat. We moeten daar een onderscheid in maken.

Ik deel uiteraard de bekommernis inzake de visibiliteit in de wielwereld. Ik merk hoe internationaal de Vlaamse Leeuw gekend is door allerlei acties van groepen, denken we maar aan Vlaanderen Vlagt. Zelfs tot in Amerika is de zwarte leeuw op een geel vlak gekend als 'The lion of Lance', want de zeven keer dat Lance Armstrong de 'Tour de France' heeft gewonnen, associeerde men die gele vlag met de gele trui. Het is in de wielwereld inderdaad een sterk 'handelsmerk'. Als burger betreur ik enigszins dat de Vlaamse wielerbond niet voor de heraldische leeuw heeft gekozen. We zullen luisteren naar het antwoord van de minister, maar ik denk dat hij zal zeggen dat we een onderscheid moeten maken tussen de soorten leeuwen.

Ik heb heel veel sympathie voor de Wielerbond Vlaanderen. We hebben er destijds allemaal voor gestreden dat de Vlaamse wielerbond zich zou aanpassen aan de regels door de Vlaamse wielerbond te worden, maar natuurlijk mag de Wielerbond Vlaanderen niet de schijn opwerpen dat het de Vlaamse overheid is die optreedt. Ik zou dat onderscheid dus echt willen maken.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, ik wil me voor een groot stuk aansluiten bij deze vragen. Ik stel me ook de vraag waarom er nu pas wordt gereageerd. Ik ben een groot voorstander van een goede visibiliteit van de Vlaamse sporters. Waarom verlangen we dan niet van de topsporters die op de loonlijst staan, dat er een return is? Ik zou dus graag het antwoord kennen van de minister op de gestelde vragen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik kan heel kort zijn, want de beslissing om een huisstijl en logo vast te stellen is al door de vorige regeringen genomen. De dienst Communicatie van de Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid (DAR) staat in voor de uitvoering daarvan. Dat is geen bevoegdheid van de minister van Sport.

Ik wil u toch een uitgebreider antwoord geven omdat de DAR wel herhaaldelijk contact heeft opgenomen met de Wielerbond Vlaanderen en erop gewezen heeft dat men de verkeerde leeuw gebruikt, namelijk de gestileerde versie die op het briefpapier van de Vlaamse Regering staat. Dat is bij wijze van spreken een bedrijfslogo dat gedeponereerd is en dat enkel mag worden gebruikt door de Vlaamse Regering en de Vlaamse administratie. Het is mogelijk dat het wordt gebruikt door anderen, maar dan met de vermelding 'met de steun van de Vlaamse Regering' of iets dergelijks.

De leeuw die wel vrij gebruikt kan worden, is de heraldische leeuw, met de rode nagels en de rode tong, met witruimtes op het lichaam en dat allemaal op een geel veld. Dat is ook ten aanzien van de Wielerbond Vlaanderen uitdrukkelijk en vaak naar voren gebracht. U vraagt waarom nu wel en toen niet. Daar zijn verschillende redenen voor. Het is niet nieuw en meermaals onder de aandacht gebracht. Men heeft ook een uitdoofscenario voorgesteld aan de Wielerbond Vlaanderen zodat die geen zotte kosten moest maken en van de ene dag op de andere al het materiaal moet weggoien. Het is niet echt nu zomaar beslist. Er is ook

voorgesteld om in het nieuwe logo over te gaan naar de correcte leeuw. Ik vind het heel spijtig dat de Wielerbond Vlaanderen daar niet op ingegaan is en dat hij de heraldische leeuw niet in zijn nieuwe logo heeft opgenomen. Dat is natuurlijk zijn beslissing.

U zult ook in mijn beleidsbrief merken dat de promotie voor Vlaanderen iets is dat ik naar voren zal en wil brengen. Dat is voor mij veel meer dan de leeuw, die kan daar een onderdeel van zijn. Dat zal ook blijken uit alle contracten die ik sluit met sporters en in het subsidiebeleid. Hier gaat het over iets waarin ik me zelf schik in wat vroegere regeringen hebben gedaan en waaraan de DAR nu uitvoering heeft gegeven. Dat is niet plots gebeurd, maar het is in een uitdoofscenario besproken met de Wielerbond Vlaanderen, juist om kosten te besparen.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Ik bedank de minister om toch een antwoord te geven op mijn vragen. Ik kan me voor een groot stuk wel vinden in zijn antwoord. Het voorstel om een uitdoofscenario in te laten vinden vind ik heel positief. Op die manier vermijdt men inderdaad zotte kosten.

Minister, u zegt dat er herhaaldelijk op gewezen is dat het niet kon, maar ik heb niet echt het jaartal gehoord. Is dat sinds 2002? Dat was voor mij het meest frappante, dat het nu pas gebeurt in 2010. Blijkbaar stond de leeuw er al sinds 2002. Dat is een vraag die ik misschien ergens anders moet stellen.

De heer Van Dijck heeft ernaar verwezen dat men niet zomaar leeuw kan zeggen tegen een leeuw. Ik betreur natuurlijk ook dat er geen leeuw meer staat in het logo. Als de overheid daar niets aan kan doen, kan ze maar zoveel mogelijk initiatieven nemen om dergelijke zaken te ondersteunen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over Sportend Vlaanderen - 249 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: In 2007 werd het subsidiebeleid voor sportmanifestaties aangepast. Vanaf de nieuwe regeling konden minder sportverenigingen een beroep doen op middelen van de Vlaamse overheid. De toenmalige minister motiveerde die beslissing door te verwijzen naar de grote versnippering van de beperkte middelen. Grote sportmanifestaties met een bovenlokaal karakter en die pasten in het Sport voor Allen-beleid, konden enkel nog via Sportend Vlaanderen middelen aanvragen. Verenigingen die steun van de Vlaamse Overheid willen, kunnen daarvoor terecht op de website van de Vlaamse Overheid. Op de site van Sportend Vlaanderen vinden ze echter deze korte mededeling: “In het kader van het stroomlijnen van alle sportpromotionele acties, zal het subsidiereglement 'Sportend Vlaanderen' - massasportevenementen met een bovenlokaal karakter, in de loop van het voorjaar van 2010 onderworpen worden aan een evaluatie. Voorlopig kunnen geen nieuwe projectaanvragen ingediend worden.”

Intussen zijn we de laatste maanden van 2010 ingegaan. Heel wat verenigingen wachten op duidelijkheid over de regelgeving, maar de website meldt nog steeds dat er geen aanvragen kunnen worden ingediend. Minister, daarom heb ik de volgende vragen. Wat was het resultaat van de evaluatie van de subsidiereglementen? Wanneer zullen de resultaten beschikbaar zijn? Hoe komt het dat er nog geen aanpassing is bekendgemaakt via de website? Zullen er middelen beschikbaar zijn voor 2010? Waarom wel of waarom niet? Op welke

manier worden massamanifestaties momenteel ondersteund? Hoe worden de betrokkenen geïnformeerd over het uitblijven van een subsidiemogelijkheid?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Dat is natuurlijk een moeilijke zaak. Als er geen kader is en de overheid geeft subsidies, dan rijzen er heel veel vragen hoe men ze bepaalt. Ik heb daarom die beslissing genomen. Dat is een andere keuze. Minister Bourgeois heeft daarin veel meer ervaring en kan vanuit het verleden weten hoe en wat mogelijk is. Ik heb die ervaring niet. Voor mij is het allemaal nieuw.

Daarom heb ik ervoor gekozen om aan de hand van die eerste interne evaluatie te gaan naar een subsidiebeleid met duidelijkere lijnen. Voor Sport was dat voor mij zeker nodig. Ik ben bezig met een nieuwe subsidiefilosofie rond zes pijlers, waarbij we nu de laatste hand leggen aan criteria onder pijler één. Die pijler gaat niet over topsporten, maar over sporten die minder in de kijker staan. We gaan in 2011 ook de pijler twee en zes verder uitwerken. Ik kom daarop terug bij de bespreking van de beleidsbrief, dus ik stel voor dat ik nu niet alles in detail zal uitleggen. Volgend jaar zal er een oproep gebeuren voor pijler één. Daarom heb ik ervoor gekozen om in 2010 geen middelen ter beschikking te stellen voor deze reglementering.

Hoe worden massamanifestaties dan wel ondersteund? Er is nog altijd de mogelijkheid om topsportmanifestaties te ondersteunen via Topsport Vlaanderen. Er zijn de Sport voor Allen-manifestaties. In 2010 kan men, in het kader van het Participatiedecreet, een subsidie aanvragen voor grootschalige cultuur-, jeugd- of sportevenementen. Het leek me dat die nu volstonden om de klassieke noden te lenigen. Voor de rest wil ik eigenlijk eerst een goed kader maken, alvorens we opnieuw aanvragen laten indienen en projecten goedkeuren. We hebben daarvoor gekozen, veeleer dan voor het doen van willekeurige toewijzingen.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Minister, iedereen kan toejuichen dat u het subsidiebeleid wilt aanpassen. We zien dat ook in Cultuur. Er zal een bepaald kader moeten worden gecreëerd. Wel blijf ik het jammer vinden voor die evenementen. Ik heb hier ergens een opsomming ervan. Als ik me niet vergis, heeft de heer Janssens daar begin dit jaar nog een vraag over gesteld. Het gaat over 20 à 25 manifestaties die geld hebben ontvangen via Sportend Vlaanderen. Zijn die mensen ervan op de hoogte gebracht dat er in 2010 geen geld meer zou zijn? Hebben ze dat op de website gezien?

Minister Philippe Muylers: Er zijn geen oproepen gebeurd.

Mevrouw Martine Fournier: Er zijn geen oproepen gebeurd. En zijn mensen er ook niet van op de hoogte gebracht dat er eventueel subsidies konden komen via een ander kanaal?

Minister Philippe Muylers: Ik denk dat de bestaande kanalen – het Participatiedecreet, Sport voor Allen en de topsportmanifestaties – op dezelfde manier bekend zijn. Voor mij was dat de enige mogelijkheid om naderhand niet in een situatie te verzeilen waarin ik vragen zou krijgen over de willekeur van toekenningen.

Mevrouw Martine Fournier: Het Participatiedecreet is niet zo bekend bij die mensen die dat organiseren, en topsport is natuurlijk een klasse hoger. Dan gaat het niet over recreatieve manifestaties of evenementen. Sowieso blijf ik het goed vinden dat het subsidiekader opnieuw wordt bekeken en dat er duidelijke lijnen zijn.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik sluit me daarbij aan. Minister, het lijkt me beter een objectivering te doen, gebaseerd op uw beleidsopties. In die zin kan ik dat alleen maar ondersteunen. Ik stel wel voor dat het bericht op de website zou worden aangepast. Zo weet de burger ook dat er een andere aanpak wordt voorbereid en dat hij daarvan nieuws kan verwachten, dat het beter

is te wachten. Ondertussen worden er geen subsidieaanvragen behandeld. Dat lijkt me een veel eerlijkere boodschap. Ik steun in ieder geval de oefening die u wilt maken met betrekking tot duidelijke keuzes en objectivering.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik sluit me daarbij aan. Ik vind het een heel goede zaak dat u eindelijk eens kijkt naar een nieuw subsidiebeleid. Ik ben eigenlijk heel benieuwd naar die zes pijlers. Ik heb al een paar vragen in mijn hoofd, die ik nu nog niet zal stellen. Ik zal wachten tot de beleidsnota er is. Ik ben heel blij met uw antwoord en ik hoop dat u deze keer echt de puntjes op de i zult zetten.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik ben het eens met de leden. Ik verbind me ertoe het bericht op de website te laten aanpassen, zodat mensen weten dat ze vanaf 2011 opnieuw subsidies kunnen aanvragen voor een van de zes pijlers, en later dan ook voor de andere pijlers. Dan weet iedereen waaraan projecten moeten voldoen en in welk kader projecten kunnen worden ingediend. Ik neem me voor om daarover voort te discussiëren met deze commissie, bij de bespreking van de beleidsbrief.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over extra clublidgelden voor niet-meehelpende ouders - 266 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, geachte leden, op woensdag 13 oktober stond in Het Laatste Nieuws een artikel over een zwemclub die haar lidgeld met 100 euro optrekt voor ouders die niet minimaal twee keer per jaar meehelpten aan een activiteit van de club. Minister, ik weet dat u niet meteen rechtstreeks bevoegd bent als het gaat over lidgeld dat wordt gevraagd, maar via het decreet Sport voor Allen wordt wel belastinggeld gegeven aan de sportclubs om sport toegankelijk en betaalbaar te maken voor iedereen, ongeacht de vraag of de ouders meehelpten of niet.

Eigenlijk gaat het over het invoeren van boetes. Die tendens om boetes in te voeren bij het niet vrijwillig meehelpten aan die activiteiten, staat toch heel ver van het doel van het decreet Sport voor Allen. Ik vind dat men zo uw bevoegdheid aan het ondermijnen is.

Minister, is het niet raadzaam dat u de politiek om hogere lidgelden op te leggen voor ouders die niet meehelpten aan de activiteiten van een sportclub, duidelijk afraadt? Misschien kunt u aan de sportsector een positieve boodschap geven, zodat ze opnieuw vrijwilligers aantrekken in plaats van te bestraffen. U kunt niets concreets doen, maar misschien kunt u een oproep doen via een brief. Dat zal meer weerklank hebben dan een oproep van mij.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, minister, geachte leden, misschien is de term 'boetes' niet volledig op zijn plaats, maar ik zal hem toch maar gebruiken. Ik heb er ook problemen mee dat er boetes worden gegeven als mensen niet vrijwillig meehelpten aan activiteiten van een sportclub. Trouwens, hoe kan men iemand financieel verplichten om vrijwillig mee te helpen? Dat is toch de totale negatie van vrijwilligerswerk. Daarom sluit ik me ter zake aan bij mevrouw Werbrouck. Minister, misschien moet u inderdaad maar eens proberen initiatieven te nemen om dat te verhelpen.

De heer Philippe De Coene: Namens mijn fractie wil ik ook iets zeggen. Ik spreek me niet uit over het concrete geval, omdat ik enkel de berichtgeving erover ken, en niet de eigenlijke regeling. Mocht men dit hebben voorgesteld als een beloning in plaats van als een boete, zoals mevrouw Werbrouck het noemt, dan was er waarschijnlijk minder commotie geweest. Dat neemt echter niet weg dat er een dubbele regeling bestaat. Meer algemeen moeten we in Vlaanderen voort nadenken over het lidgeld voor jonge sporters op zich. We hebben het daar al enkele malen over gehad, naar aanleiding van vragen, maar ik merk dat ook ter plaatse. We leren die voorbeelden kennen door te bekijken hoe dat ter plaatse verloopt. Zo merk ik bijvoorbeeld bij ons in de eersteklassevoetbalclub dat het voor sommige ouders een drempel is om, als er meer dan één kind is dat een beetje talent heeft, die kinderen allebei te laten sporten. Dat geldt zeker als het gaat over een professionele club.

Ik weet dat er dan bijvoorbeeld OCMW-regelingen bestaan, waaraan Vlaanderen trouwens meewerkt. We hebben dat ook al onderstreept in vorige vergaderingen. Dat iemand een hardwerkende Vlaming is en niet in een van de OCMW-categorieën valt, betekent echter niet dat hij zich niet in een hachelijke situatie kan bevinden. Ik verwijs naar het standaardvoorbeeld van de alleenstaande moeder met twee kinderen. Ze heeft op zich misschien wel een fatsoenlijk inkomen en kan, moet of wil daarom geen gebruik maken van OCMW-regelingen, maar ze heeft op het einde van de maand wel moeite om het hoofd boven water te houden.

Minister, ik weet niet op welke wijze we dit zouden moeten doen. Mevrouw Werbrouck dicht u alleszins een groot moreel gezag toe als ze u vraagt een initiatief te nemen in de vorm van een richtlijn of brief. Ik sluit dat niet uit, maar ik denk dat we ons toch eens moeten beraden over een beleid waarbij we proberen, zonder in de Vlaamse portemonnee te moeten tasten, zo veel mogelijk tegen toegankelijke kostprijzen talent en divertissement op te sporen in Vlaanderen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik deel de zorg die ook de heer De Coene heeft geuit. Wat voetbal betreft, hebben we met Open Stadion een goede stap gezet. Het gaat over een moreel engagement van veertien eerste- en tweedeklasseclubs in Vlaanderen om mee te werken aan het verlagen van die drempel, met het oog op armoede die misschien niet zichtbaar, maar wel aanwezig is. Dat initiatief gaat in de goede richting. Het is er tot nu toe nog niet echt van gekomen, maar in het verleden heb ik gezegd dat we ons de vraag stelden of we dat in de toekomst niet moeten uitbreiden. Ik wil de eerste evaluaties van Open Stadion afwachten, om te bekijken of dat ook elders kan. Ik wil dus voort bekijken op welke wijze we die drempels kunnen wegnemen voor jongeren.

Wat de amateursport betreft, lijkt het me dat er meestal weinig problemen zijn. Pas in de wat hogere categorieën lijkt er echt een probleem te zijn. Ik ga in op de vragen van mevrouw Werbrouck. Het Sport voor Allen-beleid en het decreet Sport voor Allen hebben tot doel de kwaliteit van de sportverenigingen te verbeteren. Zowel de sportverenigingen als de gemeenten bepalen hoe dat geld wordt ingezet. Ik ben een groot voorstander van subsidiariteit. Ik vind dat het aan hen is te bepalen op welke manier ze die kwaliteit bewerkstelligen, veeleer dan dat ik dat zou bepalen.

Vanuit mijn ervaring met amateursport en vrijwilligerswerk zou ik, blijkbaar net als u, er veeleer voor kiezen een stimulans te geven. Als ouders totaal vrijwillig helpen, gaat dat van een glas na de wedstrijd of het ter beschikking stellen van kledij voor de ouders die meehelpten, tot het vrijstellen van lidgeld voor het kind in kwestie. Dan kom ik tot wat de heer De Coene heeft gesteld: men had dat lidgeld voor iedereen wat kunnen optrekken, maar kunnen bepalen dat wie zou helpen, een korting zou krijgen. Ik ben er echt niet van overtuigd dat geld het belangrijkste is bij het motiveren van vrijwilligers. Persoonlijk vond ik de belangrijkste motivatie het enthousiasme van kinderen, kinderen plezier in het spel bijbrengen, maar hun ook ervaring en competenties geven. Dat was mijn belangrijkste

motivatie om dat jaar in jaar uit toch te blijven doen, ondanks een drukke agenda. Men heeft zelf plezier als men ziet dat anderen daarin vooruitgaan. Dat lijkt me veeleer de motivatie.

Ik ben niet van plan te zeggen hoe elke vereniging of club dat moet doen. Ik ben er immers zeker van dat mensen dan zouden opmerken dat ik bijvoorbeeld niets van judo ken en dat ik dat daar zo niet kan doen. Ik zou dan in hun plaats treden. Ik heb het voorbeeld van amateurvoetbal gegeven, maar misschien lukt wat daar lukt, helemaal niet bij andere sportverenigingen of andere sportsectoren. Ik ben ervan overtuigd dat goede voorbeelden tot goede oplossingen kunnen leiden, zij het soms met schade en schande, maar voor de rest houd ik me aan die subsidiariteit en laat ik het liefst over aan sportverenigingen en -clubs om de beste manier te vinden om die vrijwilligers ervan te overtuigen met hart en ziel met die jongeren te werken.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik dank u voor uw antwoord. In dit geval kan dat kind echter niet meer naar de zwemclub, omdat zijn vader het vertikt om die boete te betalen. Kan dat kind op dat moment nog naar een andere club overstappen? Misschien was het een topsportertje in de dop. Ik kan u wel volgen, maar het is toch schrijnend dat clubs daartoe moeten overgaan. Misschien kan er een richtlijn komen voor verenigingen, dus niet voor elke sportclub. Misschien kunt u dat gewoon opwerpen als onderwerp van debat. Misschien kunt u zeggen dat ze veel beter stimuleren en dat anders bespreken dan zomaar een dubbele rekening te geven. Dat is een heel vreemd principe.

Ik hoop dat er snel een evaluatie komt van Open Stadion. Ik ben immers erg benieuwd te weten of we dat kunnen uitbreiden tot andere sporten. Het is een heel goed initiatief. Het maakt de toegang tot sport erg laagdrempelig. Ik zou inderdaad willen dat dit zich niet beperkt tot Koning Voetbal.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Ik heb toch nog enkele vragen in verband met het vrijwilligerswerk van ouders. Mevrouw Werbrouck, u stelt dat ouders het vertikken om mee te helpen. Misschien moeten we ook eens de kant van de ouders bekijken. Wij hebben een winkel gehad. Ik moest werken op zaterdag. Mijn zoontje speelde voetbal op zaterdag, dus ik kon vrijwel nooit gaan kijken, hoe graag ik dat ook wou en hoe graag ik ook vrijwilliger wou zijn, of wat dan ook. Ik kon dat gewoon niet. Daar moet u dus mee oppassen. De vraag is waarom ouders niet aanwezig zijn. Er zijn er inderdaad die het vertikken.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik wil er wel op wijzen dat ik niet alle ouders over één kam heb geschoren. Ik ben ook een werkende moeder.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Dat weet ik. Maar het is heel moeilijk om te zeggen dat men ouders een pluim gaat geven als ze helpen. Ik denk dat men het daarmee ook moeilijk maakt voor de kinderen. Voor hen is het ook niet altijd gemakkelijk als de ouders niet in staat zijn om mee te gaan of vrijwilligerswerk te doen.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik deel uw mening volledig. U moet daar absoluut niet mee zitten. Er zijn mensen die niet kunnen meewerken, maar er zijn mensen die dat uit principe niet willen doen. Er zijn verschillende situaties die we altijd onder ogen moeten blijven zien.

De heer Philippe De Coene: Ik kan me perfect inbeelden dat, als een aantal ouders vrijwilligerswerk moeten doen om gunstigere prijzen te verkrijgen, het element 'vrijwilligheid' wegvalt. Het gaat ook om een sociale drempel die men inbouwt.

Wat de vaststelling van de minister betreft dat men de evaluatie gaat doen van de begeleidende maatregelen om de toegankelijkheid te vergroten, wil ik wel waarschuwen voor iets. Een aantal zaken komt nooit aan het licht, ook niet bij een evaluatie. Ik zeg dat op basis van heel persoonlijke contacten, die waarschijnlijk nergens in statistieken te ontwaren zijn.

Als mensen het niet aankunnen om hun zoontje of zoontjes naar het voetbal te sturen vanwege hun preciaire situatie, gaan we dat niet te weten komen door een evaluatie, ook al is die zeer goed. In het beste geval komt men dat te weten door de gesprekken die men met de mensen daarover heeft. We gaan nooit de evaluatie krijgen van mensen die zeggen waarom ze iets niet doen. Vaak is dat gewoon niet geweten en onthouden mensen zich op stille wijze van deelname zonder dat het ook maar ergens gemonitord wordt. Ik denk dat we samen moeten nadenken hoe men dat het beste doet.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik volg u, maar ik denk ook dat dit van alle tijden is. Toen ik jong was, had ons gezin niet de mogelijkheid om drie jongens allemaal te laten zeilen of paardrijden. De algemene sporten, zoals zwemmen en voetballen, zijn op zich relatief laagdrempelig. Maar dan zijn er sporten met een hogere drempel waar de gemeenschap niet kan bijpassen om iedereen de kans te geven aan elke sport te kunnen meedoen. Het blijft een moeilijke situatie. We moeten ingaan op wat u zegt wat de algemene sporten betreft. Maar er zijn sporten die te duur zijn om ze te kunnen openstellen voor iedereen.

De heer Philippe De Coene: Ik heb daarstraks dan ook gezegd “zonder telkens in de Vlaamse portemonnee te moeten tasten.” Iedereen heeft zijn verantwoordelijkheid en zijn maatschappelijke engagement. We moeten daar niet altijd subsidies tegenover stellen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik ben bereid om dat samen in de toekomst verder te bekijken. Ik heb het ook genoteerd, zowel wat betreft de evaluatie als wat betreft de mogelijkheden voor jongeren, ook de niet-OCMW-jongeren, om deel te nemen aan goedkopere sporten en om na te gaan of er daar geen drempels weggewerkt moeten worden.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik kon vroeger ook geen andere sport doen dan judo, want dat was een heel goedkope sport. Het enige dat men nodig heeft, is een kimono. Ik ben heel blij met uw antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■